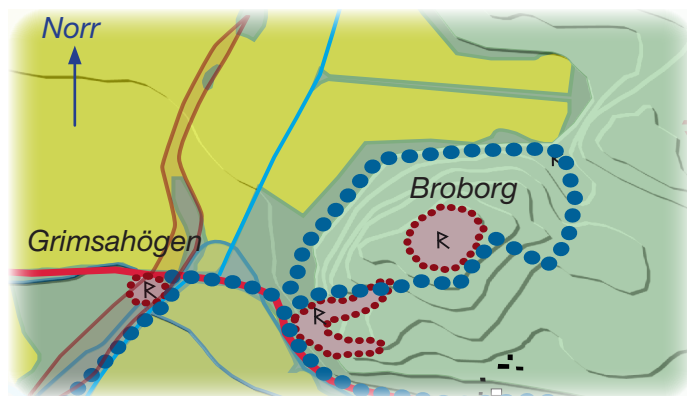

Grimsahögen

Sägner om Grimsa

Grimsa var enligt sägnen dotter till en vikingahövding som hade efterlämnat stora rikedomar. Hon hade många friare men hon avvisade dem på olika sätt. Grimsa förblev ensam med sin rikedom.

Åren gick. I mörk novemberskymning lade flera skepp till vid Broborg. Beväpnade män steg i land. Vilka var de? Grimsas bror, svarade härföraren. Nu skulle han ta sitt rättmätiga arv i besittning. Grimsa trodde inte på detta utan kallade honom äventyrare och lögnare. Hon lät sitt folk skjuta pilar och rulla ner stora stenar. Men främlingarna började samla ris och antände borgen.

Grimsa beslöt att inte ge sig och ropade ut sin smärta. "Du brinner, min faders väldiga borg, och min hand är för svag att försvara Dig mot en hop äventyrare."

Så tände hon själv på förrådshuset. Och hela den förnämliga borgen ödelades av elden och röken steg så den syntes ända till Odenstemplet i Gamla Uppsala. Grimsa såg hur takbjälkarna flammade och föll i så häftigt gråt att hennes hjärta brast.

Härföraren sa sig känna igen sin syster och lät bränna henne på gammalt nordmannasätt. De samlade askan och de brända benen i en urna och över den byggde de en stor gravkulle.

Nära fornborgen finns fortfarande en gravhög som kallas Grimsahögen. Namnet på kullen är belagt sedan 1550-talet. Den är illa skadad och har plundrats många gånger.